

[Madsen-Mygdal.]

det skete. Der er ikke af dem givet noget Udtryk for, at de ikke har faaet Besked om, hvad der er foregaaet. Jeg har lagt Mærke til, at andre Deltagere i Forhandlingerne ogsaa har holdt offentlige Møder og fremlagt Resultaterne, og selv om man naturligvis ikke i saadanne Foredrag kan faa alting med, tror jeg nok, der er givet Offentligheden Besked, saa der ikke er noget som helst af det, der blev drøftet og forhandlet om, som ikke det ærede Medlem, Forespørgerne, Rigsdagen og hele Offentligheden ved fuld Besked om.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller da er saa forarget over, at Rigsdagen ikke har faaet Meddelelse, og at der skulde være sket noget, der strider imod parlamentariske Traditioner og parlamentarisk Sædvane, vil jeg sige, at selvfølgelig faar Rigsdagen Meddelelse. Men det vilde dog vistnok være mest stemmende med Rigsdagens Anseelse, at den faar Meddelelserne i Form af de Forslag, der var Tale om, færdigt udarbejdede. Thi det ved jo alle, det er der ingen Grund til at lægge Skjul paa, at i de faa Dage, der var til Raadighed til Afslutningen af de Aftaler, som ligger til Grund for en Række Lovforslags Udarbejdelse, var det umuligt at udarbejde Forslag.

Hvis Rigsdagen skulde have Besked umiddelbart efter, kunde det ikke blive en Besked i Enkeltheder. Rigsdagen faar fuld Besked, naar Forslagene er udarbejdede. Efterhaanden er der jo allerede fremkommet Forslag og Ændringsforslag til tidligere fremsatte Lovforslag, saaledes at der, som den højterede Statsminister har bemærket, kun er et Par ganske enkelte Lovforslag tilbage.

Jeg maa derfor sige, at jeg forstaar ikke, at det konservative Folkeparti med Rette kan bebrejde Regeringen og Partiet Venstre, at vi har forholdt dem Oplysninger om, hvad der er sket. Vi har ikke paa noget Tidspunkt forholdt det konservative Folkeparti Oplysninger. Endogsaa imedens Forhandlingerne foregik, anmodede vi Gang paa Gang de Konservative om, ikke blot at deltage i Forhandlingerne, men erklærede os ogsaa rede til at meddele, hvad det var, der forhandlede om. Derfor synes jeg, at den Forargelse, som den ærede Ordfører for Forespørgerne giver Udtryk for, er meget lidet berettiget.

I øvrigt er der ikke Grund for mig til her at fremsætte ret mange Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var inde paa Kronepolitikken og rettede herunder ret stærke Bebrejdelser imod Rege-

ringen og Venstre for, hvad der var sket paa dette Omraade. Her er jo heller ikke skjult noget for Offentligheden. Den Erklæring, der blev udsendt — som den for øvrigt selv røbede for Befolkningen: efter Aftaler mellem Regeringen og Lovgivningsmagten; ikke alle Partier var med, for der var jo eet Parti, som ikke vilde deltage, men 3 Partier, der udgør et Flertal, stod bag den —, denne Erklæring siger, hvad det er, Regeringen og Lovgivningsmagten vil stræbe efter i Fremtiden: at opretholde den Kronekurs paa 22,50, som der var blevet Enighed om.

Naar nu det konservative Folkepartis Ordfører og Formand retter saa stærke Bebrejdelser imod Regeringen for, at den er gaaet med til en saadan Politik og har antaget en Kronekurs, som Regeringen før Valget slet ikke vilde kendes ved, ja, saa skal jeg ikke blande mig i den Strid. Jeg vil kun sige, at det forekommer mig nu ikke, at der er saa stor Forskel paa Socialdemokratiets og de Konservatives Kronepolitik. Der er i hvert Tilfælde den Lighed mellem de to Partier, at de har begge to indtaget saa at sige alle tænkelige Standpunkter med Hensyn til Kronens Værdi.

Forskellen bestaar deri, at Socialdemokratiet og Regeringen har ment at skulle tage Standpunkterne eet for eet; de begyndte med den fulde Guldkrone — det varede otte Dage —, saa gik de over til de 80 pCt. af Guldværdien — det varede vist halvanden Maaned —, saa til 18,16 — det varede flere Maaneder —, saa 19,30, saa 20 og saa til sidst 22,50. De har altsaa ment kun at kunne have eet Standpunkt, men saa har de ganske vist, naar det ikke kunde holdes længere, taget et andet.

Det konservative Folkeparti har derimod valgt — og har formaaget — at tage alle Standpunkter paa een Gang. Det tog alle Standpunkter forud for Valget. Der var her i København et agtet Medlem af Partiet, der hævdede, at det eneste saliggørende det var at faa den fulde Guldkrone tilbage. Jeg tør nok sige, at hvis dette Program var blevet gennemført, saa er det neppe sandsynligt, at vore Banker havde haft aabent i Dag, saa havde vi vist været i samme Situation som Guldlandet Amerika, men ganske vist med ret ringe Udsigt til at aabne Bankerne igen. Og ovre i Sønderjylland, hvor jeg er valgt, havde de Konservative andre Kandidater, som havde et helt andet Standpunkt med Hensyn til Kronespørgsmaalet.

Det Program, de Konservative gik til Valg paa, var lige saa vidt spændende, som